

Είναι φανερό ότι η εκλογική αποχή σημαίνει πρώτα απ' όλα:

«Δεν αναγνώριζω τους νόμους. Δεν θέλω ένα καθεστώς που μου επιβάλλουν και που θέλουν να συνεχίσουν να μου επιβάλλουν».

Κατά συνέπεια, κάθε ψηφοφόρος (είτε αποκαλείται — ορθά — μοναρχικός, είτε αποκαλείται — κακώς — επαναστάτης σοσιαλιστής) είναι συντηρητικός, εφόσον η ψήφος του συμβάλλει στη λειτουργία του υπάρχοντος συστήματος.

ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΕΧΕΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Δείξαμε ότι η πολιτική είναι για τους προνομιούχους ένα ισχυρό μέσο νάρκωσης της δραστηριότητας των μη προνομιούχων. Λένε στους ανθρώπους: «Βάλτε το μυαλό σας στην τσέπη σας και βγάξτε το κατά διαστήματα για να ψηφίσετε δηλαδή για να εδραιώσετε την εξουσία. Κι ενώ εσείς θα μένετε με τα χέρια σταυρωμένα, η εξουσία θα λειτουργεί δίχως ανάπαυλα».

Και βλέπουμε ορισμένους να εκπλήσσονται που δεν γίνεται η επανάσταση μέσω του πολιτικού συστήματος! Αλλά το εκπληκτικό θα ήταν να γίνει η επανάσταση μ' ένα τέτοιο σύστημα, μ' ένα σύστημα αντεπαναστατικό, συντηρητικό.

Η επανάσταση θα γίνει όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να παραιτούνται από τη δραστηριότητά τους.

Η επανάσταση θα γίνει όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να παραιτούνται από τη δραστηριότητά τους.

Η επανάσταση θα γίνει όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να αναθέτουν εξουσίες, όταν θα πάψουν να διαλέγουν δεσμοφύλακες όταν θα πάψουν να επιτρέπουν σε κάτι τέτοια ανθρώπια να λένε: «Μου δώσατε το ΔΙΚΑΙΩΜΑ να ενεργώ για λογαριασμό σας».

Η εξουσία θα γκρεμιστεί τη μέρα που οι άνθρωποι θα πάψουν να την επιβάλλουν στον εαυτό τους, τη μέρα που θα πάψουν να δημιουργούν κατηγορίες προνομιούχων, κυβερνητών, καταπιεστών.

Η επανάσταση θ' αρχίσει τη στιγμή που οι άνθρωποι θα εγκαταλείψουν την πολιτική.

Όλες οι επαναστάσεις του παρελθόντος ήταν στιγμές όπου οι άνθρωποι εγκατέλειψαν την πολιτική, όπου πήραν τις τύχες τους στα ίδια τους τα χέρια.

Όποιος εγκαταλείψει την πολιτική αρχίζει την επανάσταση, γιατί ξαναρχίζει τη δραστηριότητά του από την οποία μέχρι τότε είχε παραιτηθεί.

ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΉΤΑΝ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ;

Οι συνέπειες της εκλογικής απεργίας θα ήταν: κήρυξη πολέμου ενάντια στο υπάρχον καθεστώς και έναρξη των εχθροπραξιών με τη βεβαιότητα της τελικής ανατροπής του.

Πράγματι, η άρνηση της ψήφου μέσα στις συνθήκες που περιγράψαμε δεν είναι πράξη αδράνειας αλλά πράξη εξέγερσης. Οι κυβερνήτες θα καταλάβουν ότι όποιος απέχει συνειδητά δεν είναι αδιάφορος αλλά εξεγερμένος, ότι αυτός ο εξεγερμένος δεν είναι δυνατόν να μη δράσει και ότι η εκλογική αποχή του συμβαδίζει με την ατομική του δραστηριοποίηση για το γκρέμισμα της παράλογης αυθαιρεσίας.

Εξάλλου, η γενικευμένη αποχή θα δυσχέραινε τη διακυβέρνηση.

Τι κύρος θα είχε ένα άτομο εκλεγμένο από μια μικρή μερίδα των ψηφοφόρων; Τι κύρος θα είχαν οι συνελεύσεις από μων εκλεγμένων από μειοψηφίες; Τι κύρος θα είχε η εκτελεστική εξουσία που αναδεικνύεται απ' αυτές τις συνελεύσεις;

Από τη στιγμή που η εξουσία, για να λειτουργήσει, αισθάνεται την ανάγκη να καθαγιαστεί από την ψήφο, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι υπάρχει ένα όριο ψήφων κάτω από το οποίο η εξουσία χάνει κάθε κύρος.

Και, ενώ η εξουσία θα έχανε το κύρος της, η μάζα θα αποκτούσε συνείδηση της δύναμής της. Η εκλογική απεργία είναι για τους επαναστάτες ένας έξοχος τρόπος να μετρήσουν τις δυνάμεις τους. Όταν λέμε «επαναστάτες», εννοούμε τους ανθρώπους που είναι ικανοί να ανατρέψουν την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων και που το αποδεικνύουν με την άρνησή τους να υποταχθούν σ' αυτήν. Μ' αυτούς τους ανθρώπους, δηλαδή με τους αντιπολιτικούς, αρχίζει μια αντιπολιτική γεωμετρική πρόοδος, μια απ' αυτές τις προόδους, με απροσδιόριστο λόγο, απ' όπου προέκυψαν όλα τα λαϊκά κινήματα. Αρχίζει να ανακαλύπτουμε στη μνήμη το μπουλαντισμό και το αντισημιτικό κίνημα. Και είναι γνωστό πού οδηγούν οι γεωμετρικές προόδους: είναι γνωστό πόσο γρήγορα μπορούν να προχωρήσουν, πόσο είναι αναπότρεπτες και τι προβλέψεις δικαιολογούμε να κάνουμε όταν βλέπουμε να διαγράφεται αχνά ένα τέτοιο προτσές.

Και τώρα ας αναλογισθούμε το γεγονός ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια δύναμη που η ύπαρξή της αγνάζεται. Οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν τον ηλεκτρισμό που υπήρχε γύρω τους όσον καιρό τον αγνοούσαν. Αντίθετα δεν υπάρχει ούτε ένα παράδειγμα που οι άνθρωποι να μη χρησιμοποιήσαν αμέσως μια νεοφανέρωτη δύναμη. Το ζήτημα είναι να αποκαλύψουμε στο προλεταριάτο τη δύναμή του, να του δείξουμε ότι δεν είναι ο πιο αδύνατος, ότι είναι ο ισχυρότερος, ότι δεν πρέπει να υπακούει, ότι δεν πρέπει να υποχωρεί, ότι δεν πρέπει να ανέχεται τη σκλαβιά.

Σήμερα το προλεταριάτο δεν έχει συνείδηση της δύναμής τους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την εκλογική απεργία.

Η εκλογική απεργία είναι εύκολη γιατί όποιος απέχει δεν τιμωρείται, και επομένως δεν διακινδυνεύει καθόλου.

Είναι γεγονός ότι η πολιτική πρόληψη, έχει βαθιές ρίζες αλλά, όπως όλες οι πρόληψεις μπορεί να καταπολεμηθεί με λογικά επιχειρήματα και τίποτα δεν αντιστέκεται στη λογική.

Ας επιστρέψουμε στην αφετηρία μας. Εάν είναι αλήθεια ότι η υπάρχουσα κοινωνία διαιωνίζεται επειδή οι μη προνο-

μιούχοι, οι προλετάριοι υποτάσσονται αγόγγυστα, πρέπει αυτοί οι τελευταίοι να πάψουν να υποτάσσονται, πρέπει να ξεγερθούν, πρέπει κάθε ένας απ' όσους θέλουν να ανατρέψουν την κοινωνία να εξεγερθεί για δικό του λογαριασμό, και, καθώς οι προλετάριοι αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία, η γενικευμένη εξέγερση θα καθιστούσε την ανατροπή αναπόφευκτη.

Όσα είπαμε δείχνουν καθαρά τη σπουδαιότητα της εκλογικής απεργίας, ενδεχόμενου προανακρούσματος μιας επανάστασης που η σύγχρονη μορφή της φαίνεται να είναι η γενική απεργία.

Η γενική απεργία, ή αν προτιμάτε η γενικευμένη απεργία, εμφανίζεται σαν ένα όπλο τόσο ισχυρό που, κατά τη γνώμη μας, ορισμένες μερικές απεργίες που εξαπλώνονται (όπως π.χ. η απεργία εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων, η απεργία των φόρων ή ενοικίων κ.λπ.) θα αρκούσαν για να οδηγηθούμε στην κοινωνική ανατροπή.

Ένα κίνημα τέτοιας φύσης δεν θα ήταν μονάχα ξένο προς την πολιτική, αλλά επίσης θα στρέφονταν εναντίον της πολιτικής, δηλαδή εναντίον του συστήματος απ' όπου προκύπτει η εξουσιαστική οργάνωση που καταργεί την ελευθερία μας.

Ας προστεθεί ότι η κοινωνική ανατροπή που πραγματοποιείται από ανθρώπους συνειδητούς δεν μπορεί παρά να είναι το κίνημα που προηγείται της δημιουργίας μιας ορθολογικής κοινωνίας. Είναι εύκολο να δείξουμε ότι μια τέτοια κοινωνία μπορεί να δημιουργηθεί, από τη στιγμή που αρκετοί άνθρωποι θα έχουν κατανοήσει ότι το ουσιαστικό ζήτημα είναι η αντικατάσταση του ανταγωνισμού από τη συντροφικότητα.

ΑΝΤΙΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ:

**ΕΑΝ ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΝ
ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ**

Κατ' αρχάς ας παρατηρηθεί ότι αυτό το επιχείρημα δεν είναι δυνατόν να προβληθεί από έναν συνειδητό επαναστάτη, εφόσον όποιος βρίσκεται στην εξουσία, έστω και πρόσκαιρα, δεν μπορεί να είναι επαναστάτης.

Πράγματι, ο σκοπός ενός συνειδητού επαναστάτη δεν είναι η κατάκτηση της εξουσίας, αλλά η καταστροφή της.

Κανείς δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα καταστρέψει την εξουσία μέσω της εξακολουθητικής λειτουργίας της, παίζοντας δηλαδή ρόλο κοινωνικής συντήρησης.

Όπως είπαμε, ο ψηφοφόρος είναι συντηρητικός επειδή κατασκευάζει ένα γρανάζι της εξουσίας, ένα ουσιαστικό γρανάζι χωρίς το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει εξουσία.

Ο αντιπρόσωπος, αυτό το γρανάζι, είναι αναγκαστικά συντηρητικός εφόσον είναι ένα ενεργό συστατικό της εξουσίας, εφ' όσον είναι η εξουσία.

Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι οι ψηφοφόροι και οι αντιπρόσωποι θέλουν να καταστρέψουν την εξουσία, το γεγονός ότι υπάρχουν αντιπρόσωποι συμβάλλει, όχι βέβαια στην καταστροφή, αλλά στη δικαιολόγηση της εξουσίας.

Εξάλλου, το να θέλουμε να επιβάλλουμε την ελευθερία μέσω της εξουσίας φαίνεται σαν κακόγουστο αστείο. Η ελευθερία και η εξουσία είναι τελείως ασυμβίβαστες, η μια αυξάνει στο μέτρο που η άλλη μειώνεται και αντιστρόφως.

Μέχρι τώρα όλες οι κοινωνίες θεμελιώθηκαν πάνω στην εξουσιαστική αρχή. Ακόμα κι αυτό που κακώς αποκαλείται σοσιαλισμός είναι μια μορφή τούτης της αρχής. Η ανάθεση εξουσιών σε ορισμένα άτομα που επιφορτίζονται να διανέμουν τα πάντα προς όφελος της κοινότητας (κολλεκτιβισμός), ισοδυναμεί με την εγκατάλειψη των δικαιωμάτων. Οι «συντροφικοί» ηγέτες θα είναι προνομιοῦχοι, κυβερνήτες, καταπιεστές· οι άλλοι θα είναι υποτελείς, εκμεταλλευόμενοι, κατα-

πιεζόμενοι.

Όποιος δεν ανέχεται να τον καταπιέζουν δεν μπορεί να καταπιέζει άλλους ανθρώπους. Το λογικό άτομο φτάνει αναγκαστικά στην αντίληψη του αντιεξουσιαστικού κομμουνισμού, που θα μπορούσε επίσης να αποκληθεί ολοκληρωτική συντροφικότητα.

Εφόσον η ψήφος οδηγεί στην εξουσία, πρέπει να αγωνιστούμε εναντίον της και όχι να συμμετάσχουμε.

ΣΥΝΟΨΗ

— Η καθολική ψηφοφορία κακώς αποκαλείται «καθολική». Δεν είναι και δεν μπορεί να είναι καθολική. Δεν είναι δυνατόν να δώσει ικανοποίηση σε κανέναν.

— Η λεγόμενη «καθολική» ψηφοφορία είναι ένα ισχυρό μέσο νάρκωσης της ανθρώπινης δραστηριότητας. Ο λαός, ο υποτιθέμενος «κυρίαρχος», είναι σκλάβος που τον μεθούν με μεγαλόστομα λόγια. Ο ψηφοφόρος είναι ένας άνθρωπος που σκύβει το κεφάλι και διαλέγει αφέντες.

— Το πολιτικό σύστημα είναι παράλογο. Λειτουργώντας αντίθετα από κάθε κανόνα λογικής, δεν μπορεί να δώσει λογικά αποτελέσματα.

— Το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να καταλήξει παρά μόνο:

1ον. Στην καταπίεση ορισμένων ανθρώπων από άλλους και όχι στη μεγαλύτερη ελευθερία για όλους.

2ον. Στην οργάνωση της αγυρτείας.

— Όλοι οι ψηφοφόροι είναι συντηρητικοί, εφόσον η ψήφος τους κατασκευάζει την εξουσία.

— Όσοι απέχουν συνειδητά είναι επαναστάτες εφόσον, εάν κανείς δεν ψήφισε, η εξουσία θα κατέρρεε.

— Όταν κάποιος ψηφίζει δεν μπορεί να ελπίζει να τοποθετήσει επαναστάτες στην εξουσία, εφόσον η εξουσία είναι από τη φύση της συντηρητική. Το ζήτημα δεν είναι να κατακτήσουμε, αλλά να καταστρέψουμε την εξουσία.

— Όσοι λοιπόν αναγνωρίζουν την ελαττωματικότητα της κοινωνίας και θέλουν να την αλλάξουν, πρέπει:

1ον. Να απαλλαγούν από τις προλήψεις που, όπως και η πολιτική πρόληψη, κάνουν τον άνθρωπο συντηρητικό οποιεσδήποτε κι αν είναι οι προθέσεις του.

2ον. Να μελετήσουν, μαζί με όσους ισχυρίζονται ότι τις ξέρουν, τις αρχές μιας ορθολογικής κοινωνίας, ώστε να γίνουν συνειδητοί επαναστάτες.

3ον. Να εναρμονίζουν πάντοτε τις πράξεις τους με τις ιδέες τους.

**Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΜΟΝΑΧΑ
ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ
ΣΤΡΑΙΓΑΛΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΑΝΤΕΡΑ
ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ**